

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Χαιρετίζομεν μ' ένθουσιασμόν και χαράν άνυπόκριτον την έπελθούσαν από της προχθεσινής ημέρας μεταβολήν εν τη Διοικήσει του τόπου μας. Από προχθές νέα έλπιδοφόρος αύγή άνέτειλε, προαιωνιζόμενη ένα καλύτερον μέλλον. Από προχθές το όνειρον ένε πραγματικότητος. Οφείλομεν να όμολογήσωμεν ότι άποστείμεν ποτέ ότι είνε δυνατόν οι πόθοι μας να ελάμβανον σάρκα και οστά και να έπραγματοποιούντο. Διότι είχομεν συναίσθησιν των έντευθεν και έκείθεν αντιδράσεων, ικανών να έξουδετερώσωσι και παραλύσωσι πάσαν του Κράτους καλήν διάθεσιν ύπερ ήμών. Η συσκότισις των διανοιών, ήν επέφερεν ή άπροσδόκητος και κεραυνοβόλος σχεδόν άπόφασις της Κυβερνήσεως και ή αντίδρασις ώρισμένων κύκλων, διαβλεπόντων ζημίας άτομικάς εκ της έγκαθιδρύσεως της νέας διοικητικής μηχανής, δέν επέτρεψαν ν' άντιληφθώ έλόκληρος ο λαός το μέγεθος του άγαθού, το όποϊον θά προκύψη διά των λαόν όλόκληρον, ιδία δέν της υπαίθρου εκ της έπιτευχθείσης διοικητικής ανεξαρτησίας της Θεσπρωτίας, ή όποία βραδύτερον θά πλαισιωθώ άσφαλώς και διά της δικαστικής ανεξαρτησίας ταύτης. Καθήκον έχομεν να τονίσωμεν ότι από τοϋδε άρχίζει νέα περίοδος διά τον τόπον μας, ή περίοδος της άναγεννήσεως. Ο νέος θεσμός θά μεταβάλη διά το καλόν όλων μας την κατάστασιν. Ο,τι δέν ήμπορούσαμεν να έπιτύχωμεν μέχρι τοϋδε προς έξυπηρέτησιν των ζωτικωτέρων αναγκών του τόπου μας, θά το έπιτύχωμεν εις το μέλλον. Τους πόρους του τόπου μας, που είναν άρκετά παραγωγικούς, τους άπερρόφων άλλαι περιπέριαι, ψυχία δέ μόνον άνελόγουν εις ήμάς. Ήδη θά έχωμεν συγκοινωνία, ή όποία είναν ή σπουδαιοτέρα έλλειψις του τόπου. Με τον χαρκτηρισμόν της όδοϋ Φιλιατών—Δελβινάκιος ως Έθνικής όδοϋ θ' άποκτήσιν συγκοινωνίαν το Δελβινάκι με τές Φιλιάταις και άντί, ως κακώς πιστεύεται, να επέλθη μαρσιμός της κομπούλεως Φιλιατών, θά χυθώ νέον αίμα εις τον ισχνόν σήμερα οργανισμόν της και θά δίδηται νέα ζωή και πρόοδος εις το έμπόριόν της. Εκ παραλήλου πλείον σύντονος θά είναι ή κατασκευή οδικών αρτηριών μεταξύ των διαφόρων Έπαρχιακών κέντρων της Θεσπρωτίας παρά άν έξηκολουθούμεν να ύπηγώμεθα

εις ξένας περιφερείας. Η Γεωργία, ή όποία εύρίσκεται εις άρχέγονον κατάστασιν, θ' άναπτυχθώ, διότι το Κράτος καλυτέραν θά δώσιν προσοχήν εις τα Γεωργικά ζητήματα του τόπου και την εργασίαν των έντεταλμένων την βελτίωσιν της γεωργικής παραγωγής θ' άνανέστη πλέον εις ύπεύθυνον άντιπρόσωπον τον Νομάρχη. Η υγεία επίσης των κατοίκων, ή παιδεία και λοιπαί άνάγκαι μας, άντί της σκιάς μέχρι σήμερον παρακολουθήσεως, θά παρακολουθώνται μετά μεγαλειότητας μερίμνης και φροντίδος. Τα ζητήματα επίσης των πολιτών θά λύωνται παρά τη Νομαρχία, άπεχούσης ώρας τινος από το σύνολον της περιφερείας και δέν θά είναν ήναγκασμένοι οϋτοι να υποβάλλωνται εις δαπάνας σοβαράς, ως μέχρι τοϋδε, μεταβαίνοντες εις Ίωάννινα και Πρέβεζαν διά τας διαφόρους ύποθέσεις των. Δέν θά βραδύνη ή ημέρα καθ' ήν πάντες θ' άντιληφθώσιν την ευεργετικήν επίδρασιν επί των τυχών του τόπου, την όποίαν θά έχη ο από προχθές λειτουργών νέος θεσμός εις τον τόπον μας και τότε έστω και ως ούραγοί θά χαιρετίσωσι με τον ίδιον ένθουσιασμόν την έπελθούσαν μεταβολήν, με τον όποϊον ήμεις σήμερον άνυποκρίτως χαιρετίζομεν ταύτην.

Ι. Κ. Ο.

Ο ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Η Έθνική Διοίκησης Ηπείρου δια τηλκής διαταγής της προς τους κ. κ. Έπαρχους Ουάμεδος και Παραμυθείας έγνωρίσεν ότι διά του υπ' αριθ. 313 άναγκαστικού νόμου, δημοσιευθέντος εις το υπ' αριθ. 525 της 27 Νόμβριου 1936 φύλλον της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, ιδρύθη Νομός Θεσπρωτίας μ' έδραν την Ήγουμενίτσαν. Καταργηθεϊσιν από της αϋτής των έπαρχιών Ουάμεδος και Παραμυθείας. Ταυτοχρόνως διά της αϋτής διαταγής διατάχθησαν οι κ. κ. Έπαρχοι όπως συγκεντρώσιν τ' αρχεία κ. λ. π. των έπαρχιών των άναχωρήσων το ταχύτερον δι' Ηγουμενίτσαν. Ο Έπαρχος Παραμυθείας κ. Βασιλάκος όρισθεϊς ως Διευθυντής της Νομαρχίας, θ' άναπληρώι τον κ. Νομάρχην μέχρι της άρξέως του. Την στιγμήν καθ' ήν αϊ γραμματεϊαί τίθενται υπό το πιεστήριον λειτουργεί εις την Ήγουμενίτσαν ή Νομαρχία πλέον της Θεσπρωτίας και από της στιγμής ταύτης άρχεται νέα περίοδος άναγεννήσεως και άναδημιουργίας δια τον ταλαίπωρον λαόν της Θεσπρωτίας.

ΠΑΣΑΙ ΑΕΠΤΟΜΕΡΕΙ ΤΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ ΑΙ ΟΠΟΙΑΙ ΠΡΟΗΓΗΘΗΣΑΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Η ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ Κ. ΚΥΡΙΜΗ

Την 2ην Νοεμβρίου κ. λ. ώραν θην πρωινήν άπεβίβασθην εις Πειραιά και άμέσως άνήλθον εις Αθήνας. Η πρόθεσις μου ήτο να έπιτοινωήσω το ταχύτερον με τον ύπουργόν Γεν. Διοικητήν Ηπείρου κ. Κυρίμην διά να δέσω υπ' όψει του τα ζητήματα άμεσα μ' έφερον εις Αθήνας και τα όποια ήσαν άλλως τε γνωστά εις αϋτόν, τόσον εκ της έπιτοπίας έρευνής, όσον και εκ των ύπομνημάτων άμεσα είχον έγκαιρώς υποβληθώ αϋτώ. Ήθελα εξ άλλου να πληροφορηθώ διά του στόματος του ίδιου κ. Ύπουργού περί των μέχρι τοϋδε αποτελεσμάτων του ταξιδίου του ένταϋθα, εις το όποϊον κ. κ. είδον ο κ. Ηπειρώτης

όδω Ασημάκη Φωτήκα. Ο άντικρυός παντοπώλης μ' έπληροφόρησεν ότι μόλις προ μιά ώρας είχεν έπιστρέψη ο κ. Ύπουργός διά να γευματίσιν και ήσυχάσιν από την κόπασιν. Από τον παντοπώλην έπιστης έλαβα την πολύτιμον πληροφορίαν ότι ο κ. Ύπουργός οϋτε και στίς στίς του άκούη μπορεί να ήσυχάσιν διότι και εκεί δπω; και εις το ύπουργείον που έχει το γραφείον του... ένοχλείται από επισκέπτας, Ηπειρώτας και μη, που πολλοί; φοβές είναν καλ... ζόρικοι, όπως παραδειγματίζομαι από τον... εαυτόν μου. Έπρεπε όμως να ιδώ τον κ. Ύπουργόν προτού ύποστή την επίσημην και άλλων... ένοχλητικών έ-



ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΜΗΣ

Ύπουργός Γεν. Διοικητής Ηπείρου εις την πρωτεβουλίαν και τας άποκλειστικάς ενεργείας του όποιου όρείλεται ή ίδρυσις του Νομού Θεσπρωτίας

κός λαός έστήριζεν όλας τας έλπίδας διά την βελτίωσιν της σημερινής καταστάσεως. Έντυχός μόλις έφθασα εις Αθήνας συνηντήην τυχαίως εις την Ομόνοιαν με τον ιδιαιτερον του κ. Ύπουργού κ. Μιλ. Μουζακλήν, ο όποιος μου παρέσχε τας πρώτας πληροφορίες, τας άνακρινάσεις μου έννοείται, διότι ήλθον και με ή άνακρινάσεις άκούμην, ως άφορώσαι ζητήματα επί των όποιων δέν είχε καταλήξει ή Κυβέρνησις εις όριστικάς άποφάσεις, άλλ' εύρίσκοντο εις το στάδιον των συζητήσεων. Κατά σύστασιν του κ. Μουζακλή έπήγα στα 10 π.μ. στο Ύπουργείον Αεροπορίας, ένθα το προσωρινόν Γραφείον του ύπουργού κ. Κυρίμη. προς συνάντησιν του. Αυστηρώς ο κ. Ύπουργός, εύρισκόμενος εις άνασιν κίνησιν προς έπίλυσιν των Ηπειρωτικών ζητημάτων, είχεν έγκαταλείψη το γραφείον και είχε γνή... άφαντος! Πού έπήγε, που εύρίσκειτο, κανείς δέν ήδύνατο να μάς πληροφορήσιν! Το μόνον που μάς είπαν είναν ότι ο κ. Ύπουργός μάζει συνεχώς από Ύπουργείον εις Ύπουργείον και πουνενά δέν ήμπορεί να τον εύρη κανείς. Έπρεπε όμως όπωσδήποτε να τον ιδώ αϋθημέρον. Χωρίς να διατάσω περί την 4ην μ.μ. έπήγα κατ' εύθειαν σίς σπίτι του επί της

πισκεπτών και τρέβηξα κατ' εύθειαν στήν πόρτα του σπιτιού του και έντύπησα το κουδούνι. Η θυρωρός χωρίς καν να ζητήσιν την άδειαν και προτού με άναγγέλλη με είσήγαγε και με ώδήγησε εις το μικρό και καλλιτεχνικότα έπιπλωμένο σαλονάκι. Τό σπίτι του κ. Ύπουργού είνε μιά εισόχλιος μονοκατοικία με θανατάσιον κήπον, μιά πραγματική βίλλια. Ο κ. Ύπουργός μ' έδέχθη φιλοφρονέστατα. Από την φυσιογνωμία του άντελήφθην άμέσως ότι το ταξίδι του σις Αθήνας δέν ήλθε έν άκαρπον. Το χαμό γελό του προείδε άμέσως την ψυχικήν άγίλλασιν του κ. Ύπουργού, ο όποιος από της πρώτης στιγμής που μάς έστάλη από την Θεσπρωτίαν, περιέλειπε την Ηπειρόν με μέσα εις την ψυχήν του, που έννοιασε διά την αίσλαν έμβασιν των ζητημάτων μας. Είχε άλλως τε γνωστόν ότι ο κάθε εύσυνείδητος και έμνος άνθρωπος όταν κάμη έπικαλό αισθάνεται μίαν ψυχικήν ήδονήν, ή όποία ζωγραφίζεται και διαβάλλεται σίς πρόσωπό του. Και χωρίς, λοιπόν, να μου δμύλησιν ο κ. Ύπουργός, έγω είχα λαβή την άπάντησιν! Ο κ. Ύπουργός μολ άνεκύνωσεν ότι τα Ηπειρωτικά ζητήματα, τα όποια είχε θέσιν υπ' όψει της Κυβερνήσεως έζητήσθησαν παρά ταύτης με έντι-

αφέροντος. Μας έδόθησαν μου είπεν, όριστικά; 500 χιλ. δραχμαί διά το Νοσοκομείον Φιλιατών. Η όδός Σαγιάδος—Φιλιατών—Δελβινάκιος έχαρκτηρίσθη ένδική. Η άγροτική άσφάλεια θά επεκταθώ εις όλόκληρον την Ηπειρόν. Το ζήτημα του κάμπου Δαφνίστης, Φαναρίου, Παγίου και Λόπης—Σαγιάδος μάς άσχολήσιν έπίσης, μάς είπεν ο κ. Ύπουργός και έλπίζομεν ότι, παρά τας άνεργείας του κ. Ζαβιτσιάνου, επιδιώκοντος την ίσοκλήσιν, του προϋπολογισμού, θά προχωρήσωμεν εις την έπίλυσιν των. Άκούη όμως τα ζητήματα αϋτά συζητούνται.

Και διά το ζήτημα του Νομού Θεσπρωτίας; έρωτώμεν τον κ. Ύπουργόν.

Με τον νομόν Θεσπρωτίας έχεις πάθει ψύχωση, μου άπαντά ο κ. Ύπουργός. Δέν μπορώ όμως να σου πώ τίποτα σήμερα διότι το άπόγευμα θά έξεασθώ το ζήτημα εν τώ ύπουργείκω συμβούλιω κ. λ. θά ληφθών όδικοί άποφάσεις. Έλα αύριο σίς 10 π.μ. στο ύπουργείο Αεροπορίας να σου πώ σχετικώς. Εν τώ μεταξύ το σπίτι του είχε πλημμυρίση από κόσμο που ήθελε να ιδώ τον κ. Ύπουργόν. Έδειχάσαμε σκόπιμον προτού μάς δείξουν την πόρταν ν' άποχαιρέσωμε τον κ. Ύπουργόν και να τον αφήσωμεν να συνεχίσι το μαρτύριόν του δεχόμενος τους άναμένοντας.

Την επομένην σίς 10 έσησα το παρατηρητήριόν μου άπάναντι του ύπουργείου Αεροπορίας. Η ώρα όμως περνούσε. Άλλ' οϋτε ο κ. Ύπουργός οϋτε ο ιδιαιτερός του έφαινοντο να ήρχοντο. Επί τέλους περί την 12 ώραν της ιστορικής δια των λαόν της Θεσπρωτίας ημέρας της 4ης Νοεμβρίου έ. έ. το ύπουργικόν αϋτοκίνητον έστάμαίτεσ προ του ύπουργείου και κατήλθον ο Ύπουργός κ. Κυρίμης. Τον περιετοίχισαν άμέσως διάφοροι άναμένοντες πολίται, οι όποιοι ποδαράτα υπέβαλον προς αϋτόν τα αίτήματά των! Μά είδαν ο κ. ύπουργός εις το άντικρυόν πεζοδρόμιον και προτού προχωρήσω μου έκαμε νεύμα να πλησιάσω Έπλησίασα και έχαιρέτησα όπως έπίσης και ο ένταϋθα παρενέθεις κ. Θωμάς Μπότζιος, τον κ. Ύπουργόν, ο όποιος σήμερα δέν έχαμογέλα άπλως ως χθές αλλά έγέλα μ' έλην την κορδιά, που έπρόδιδε την με γάλην του χαράν, που αισθάνεται ο καθένας, όπως είπαμε, διαν πραγμα τοποιεί κατ' παρά πάντα από καθήκον και από μετριοφροσύνην το χαρκτηρίζον ως άπλην επιτέλσιν του καθήκοντος.

Ο κ. Ύπουργός άνευ περιστοφών μάς είπε τα έξης. Ανεφασίσθη όρι. στικώς ή ίδρυσις νομού Θεσπρωτίας και ύπεργράφη ή σχετική πράξις από τον κ. Πρόεδρον της Κυβερνήσεως και το ύπουργικόν συμβούλιον υπ' όπιο ταύτην την στιγμήν έπιστρέψα. Η ανυπόκριτος μου έπληξεν τόσά μεγάλη από την πληροφορίαν αϋτήν, ώστε δέν ήδυνήθημεν παρά λίγας λόγους λέξαι. Αδρόφωσάμεν διά να έχαρησθώμεν τον άφρονόν ο. Κυρίμη. Και ήμα τοϋτα ηρώσας, διότι είδομεν το όνειρόν μας έξαφνικά να γίνεται πραγματικότητα. Συγκινηθήνοί άπεχαιρέτησαμε τον κ. Ύπουργόν ο όποιος μάς είπε τα έξης επί λέξει: Έλάτε τώρα αϋναι το πρωί σίς 9 στο γραφείο, διά να άρχίσωμεν τον άγώνα διά τον Βάλεον Παγίου.

Ι. Κ. Ο.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Πληροφροδύμεθα ότι Νομάρχης εις τον νέον Νομόν Θεσπρωτίας διαωρίσθη ο εκ Πελοποννήσου άντισυνταγμαάρχης έ. α. τοπογράφος μηχανικός κ. Π. Τζηκάκης.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΞΗΝΤΙΑΣ

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΕΟΡΤΗ

Για μᾶς τοὺς ξενητεμένους ἡ ζωὴ περνᾷ οὐνεκὶ καὶ γὰρ τὰ τὴν δι-
ασπιδάσμε κακοφυλαχτοῦμε καμιά
πατριωτικὴ συγκέντρωσις, ἡ κα-
μιά οὐνομαστικὴ φιλικὴ συμ-
πατριότης στὴν ὁποία ἀπὸ συνήθεια
συγκεντρωνόμαστε γιὰ νὰ σβύσωμε
λίγο τὴ δίψα καὶ νὰ ἐλαττώσωμε τὸν
πόθο ποὺ ἔχομε πάντα μέσα μας γιὰ
νὰ γυρίσωμε στὰ σπῖτια μας καὶ
στὸς δικούς μας. Μία λοιπὸν ἀπὸ
τὴς τέτοιες εὐκαιρίες μᾶς δόθηκε
προχθὲς εὐχρὴν τῶν ταξιστῶν ποὺ
γύρισαν ὁ καλὸς μᾶς φίλος καὶ πα-
τριώτης κ. Μιχαὴλ Μαστοροῖδης, καὶ
γιὰ καλὴ μᾶς τύχη ἡ εὐχρὴ ἔρχετο Κυ-
ριακὴ στὴν ὁποία συγκεντρωθήκαμε
ὄχι καὶ λίγοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων διε-
κρίναμε τὸν Διευθυντὴν τῆς «Παν-
θεσπρωτικῆς» κ. Ἰωάννην Οἰκονομί-
δην, τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς
Συνμοσπονδίας ἀσπαραγῶν καὶ σι-
μπεργατῶν κ. Ἀν. Τσάκον μετὰ τῆς
κυρίας του, τὸν κ. Σπύρον Βενέτην
μετὰ τῆς κυρίας του, τὸν κ. Εὐάγ.
Μόσχον ἀφιχθέντα λίγο ὀρῶν, τὸν
κ. Χρ. Τζούνην, τὴν κυρίαν Τασίαν
Σταύρου, τὴν κυρ. Ντάναν Ντέντε,
τὸν κ. Σπυρ- Στεργίουπολιν μετὰ
τῆς κυρίας του, τὸν κ. Γεώρ. Στερ-
γίουπολιν μετὰ τῆς κυρίας του, τὸν
κ. Σπυρ Μούντην μετὰ τῆς κυρίας
του, τὸν κ. Γεώρ. Βήτον, τὸν κ. Χρ.
Στεργίουπολιν, τὸν κ. Δονάτον Σιδώ-
ρον, τὸν κ. Θωμᾶν Σιούτην τὸν κ.
Ἰωάν. Σιούτην, τὸν κ. Ἠλ. Σιού-
την τὸν ἀρχηγὸν τῶν τραχιστῶν Πε-
λοποννήσου κ. Προκότιον Βασιλείου
λὸν ἢ Γκιόλραν, τὸν Χρ. Μπόνον κ.
π. ἢ τὸν δὸν ὁμοῖα μου διαφεύ-
γον. Τὸ τραπέζι στρώθηκε στὰς 5
μ. μ. καὶ διήρκεσε πέραν τῆς 12ης
ἢ ῥετσίνα ἔδωσε καὶ πήρε. Οἱ εὐχὲς
στὸ Μιχαὴλ μᾶς ποὺ γύρισε δάδι-
καν μετὰ τοῦ τσουβάλι, καὶ γὰρ νὰ δώ-
σωμε στὴ γειτονίαν νὰ καταλάβῃ ὅτι
ἡ συγκέντρωσις ἦταν Ἡπειρωτικὴ,
τραγουδίσαι μετὰ κέφι πατριωτικὰ
τραγούδια καὶ τὸ κέφι μᾶς γίνονταν
μεγαλύτερον καὶ θεριότερον γιὰ τὴν
πλευρὰν τὸν ἐορτάζοντα μετὰ τῆς κυ-
ρίας του Ἑλένης ποὺ ἔχει μὲν ἀπὸ
ἐνθουσιασμὸν ὁ ὁποῖος ζωογονεῖται
ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἑαυτὴν καὶ εὐ-
παμε ὅλο τραγούδι ποὺ νὰ μὴν προ-
καλοῦν τὰ πόδια γιὰ χορὸν, διότι ὁ
χορὸς δὲν μᾶς ἔπερε νὰ εἰσέλθωμε
λίγο, οἰκτικὸς ὅμως ἡ καρδιά μᾶς ἔ-
πεδ' εὐχαρίστησι διὲς παρ' ὅλον ποὺ
τὸ δωμάτιο ἦταν μικρὸν, ἡ καρδιά ὁ-
μως τοῦ Μιχαὴλ μᾶς καὶ τῆς ἑξαδέλ-
φης μου Ἑλένης ποὺν φρεσὶα καὶ
χόρσεν ὅλον μᾶς τὴς ἰδιοστορίας.
Ἀλλὰ καὶ τὰ τραγούδια ποὺ εἴπαμε
καὶ ἀκούσαμε δὲν μοῦ ἠμεδύσαν τὴ
σκέψιν νὰ τρέξῃ στὴν πατρίδα, διότι
δὲν ὑστεροῦμεθα ἀπὸ τραγουδιστῆς
καὶ θ' ἀναπαύωμαι εἰς νὰ μὴν συγχα-
ρῶ τὸν κ. Τσάκο ποὺ τραγουδῇ, τὸ
θάνατο, τὴν ξενιτιά, τὴν πίκρα, τὴν
ἀγάπη, τὴν τέσσαρα ζυγίστηκα-
ς ἕνα βαρὺ καντάρι καὶ ἀπ' ὅλα βα-
ρύτερον ἢ ἂν ἡ ξενιτιά, τὸν Εὐάγ.

ὡμα μεμνᾷ καὶ τυρβάζει περὶ πολ-
λὼν, ἀλλὰ δι' ἕνα πράγμα καρφί
δὲν τοῦ κέγαται: Διὰ τὰ ζητήματα τῆς
Ἡγουμενίστης... Καὶ μετὰ τὴν δικαίαν
τοῦ ὁμοῦ. Μήπως εἶναι Ἡγουμενι-
στὰς γιὰ νὰ πονῇ δι' αὐτήν;

ὁ κ. Γ. Τσίτος, κούρεὺς ἐκ Φιλιά-
των, περιερχόμενος τὰ χωρία καὶ
κέντρα τῆς Ἡπειρωτικῆς προβαίνει εἰς
τὴν καταγραφὴν τῶν Ἐπιγεγενημέ-
νων, προκειμένου ν' ἀρχίσῃ ἡ λειτουρ-
γία τοῦ νέου θεσμοῦ τοῦ Ταμεῖου
συντάξεως ἐπαγγελματιῶν. Οἱ ἐπαγ-
γελματίαι, συνασθανόμενοι τὴν διὰ
τοὺς ἰδίους ὠφελιμότητα τοῦ ἰδίου
θέντος θεσμοῦ, ἔχουσι καθήκον χά-
ριν τοῦ συμφέροντος τῶν νὰ σπουδά-
σῃ νὰ ἐγγραφοῦν μὴ δίδοντες προσο-
χὴν καὶ σημασίαν εἰς μερικὰς ἀντι-
δράσεις κατὰ τοῦ ταμεῖου, ὁφειλόμε-
νας εἰς ἐχθροὺς τῆς ἐπαγγελματικῆς
τάξεως.

ΣΑΝ νὰ μὴ ἔλειπον ὅλα τὰ ἄλλα
δεῖνὰ ποὺ μαστίζουν τὴν δυστυ-
χιμένην περιφέρειαν Φαναρίου, ἰδοὺ
τώρα καὶ αἱ σεισμικαὶ δονήσεις ἤρχι-
σαν νὰ ταράζον τὸν τόπον αὐτὸν.
Ἡ φύσις, ἡ σύμφις καὶ αἱ ἄλλαι
νόσοι ποὺ μαστίζουσι τὸν τόπον ἐκεῖ-
νον δὲν ἦσαν ἀρκεταὶ διὰ νὰ ἐξολο-
θρεύσῃ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ κατοί-
κουσιν ἐκεῖνον τὸν ἄδην. Ἐρχον-
ται τώρα καὶ οἱ σεισμοί. Ὁ Θεὸς νὰ
βάλῃ τὸ... χέρι του!

καθῆκον ὑποχρεώσεων, παρέ-
σχον πλεῖστα ὅσα μέχρι σήμε-
ρον. Εἴτε εἰς Ἰωάννιννα, εἴτε
εἰς Ἀθήνας εὐρίσκονται, ἀ-
γωνίζονται, ἐργάζονται, κι-
νοῦνται κατὰ τρόπον ποὺ τ'
ἀποτελέσματα εἶναι ἐκδηλᾶ.
Δὲν γεννᾶται καμμία ἀμφι-
βολία ὅτι, διοικουμένη ἡ Ἡ-
πειρος παρὰ τοιούτων ἀν-
δρῶν, θὰ ἔδῃ ἐν βραχυτάτῳ
χρόνῳ καλύτερας ἡμέρας.

ΜΕΤΑ χαρὰς καὶ ἀνακουφίσεως
ἤκουσεν ὁ Ἡπειρωτικὸς Λαὸς
τὰς δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν
σιδηροδρόμων κ. Σπυρίδωνος σχε-
τικῶς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁ-
δοῦ Ἰωαννίνων—Καλαμπάκας. Ἐφ'
ὅσον τόσον μεγάλη σημασία ἀποδι-
δεκαί εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ
ταύτης καὶ θεωρεῖται πλέον ἡ ἀναγ-
καία ὄχι μόνον διὰ τὴν σύνδεσιν
περιφερειῶν μὴ ἐπικοινωνουσῶν
ἐμπορικῶς μεταξὺ τῶν, ἀλλὰ καὶ
διὰ τὰς γενικωτέρας ἀνάγκας τῆς
χώρας ἐν περιπτώσει πολεμικῆς συρ-
ράξεως, εἶναι προφανές ὅτι ἡ ἀπο-
περάτωσις τῆς ὁδοῦ ταύτης θὰ ἐπι-
τευχθῇ ἐντὸς συντομωτάτου χρόνου.
Καὶ ποῖαν σημασίαν δύναται νὰ
ἔχῃ διὰ τὴν Ἡπειρον, διὰ τὴν Θεσ-
πρωτίαν διὰ τὸν Λιμένα Ἡγουμε-
νίστης εἰδικώτερον ἢ συνδέσεις τῆς
Ἡπειρου μετὰ τῆς Θεσσαλίας καὶ
Μακεδονίας δι' ἀμειψιτῆς ὁδοῦ πε-
ριττὸν νὰ εἴπωμεν, διότι εἶναι εἰς
πάντας γνωστόν.

Σ ἐκ συνθήματος ὁ ἐγχώριος τύ-
πος ἔλαυνε ν' ἀσχολεῖται πλέον
μετὰ τὸν Νομὸν Θεσπρωτίας. Δὲν εὐρί-
σκει οὐδὲ λέξιν νὰ εἴπῃ διὰ τὸ γενι-
κὸν καλὸν τοῦ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἐ-
ξυπηρετήσῃ ὁ θεσμὸς οὗτος. Ἀλλο-
τε ἰδίως ἡσχολεῖται μετὰ τῆς ἐ-
μβαλλομένης ἐπιμονῆς διὰ τὴν ἴδρυ-
σιν τοῦ Νομοῦ, τώρα ὅμως δὲν εὐρί-
σκει λέξεις νὰ ἐξάρῃ τὴν ἀπόφασιν.
Διὰ τὴν ἀπὸ τὴν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τὸν
Νομὸν ἐκτὶ διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς
ἀνάγκας τοῦ τόπου, ἀλλ' ὠρισμένον
ἀνθρώπων. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀτυχὴς
ἡ Ἡγουμενίστα, ἡ ὁποία δὲν εἶδε πο-
τὲ οὕτε λέξιν νὰ γραφῇ ὑπὲρ αὐτῆς
εἰς τὸν τύπον τοῦτον, οὐδὲ καὶ σήμε-
ρα ποὺ εἶναι πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ
ἀποσκόλλει τὸν ἐγχώριον τύπον. Εὐ-
τυχῶς διὰ τὴν ἐνεδομῆσιν ὁ κ. Γ.
Κυρίμης, ὁ ὁποῖος ἔκρινε ταύτην κα-
τάλληλον ὡς πρωτεύουσαν καὶ δὲν ἤ-
κουσε τοὺς γαυροὺς ἀδελφούς. Οἱ τελευταῖ-
οι ὁμοῦ...σκέπτονται τώρα, λησμο-
νοῦντες ὅτι εἶναι Φιλιάται, νὰ γί-
νουν Ἡγουμενιστῶν, ἀφοῦ μάλιστα
προσφέρθησαν οἱ ἐκείθεν τοῦ
Καλαμᾶ νὰ τοὺς δώσωσι καὶ οἰκίαν-
τα...δορεῖν! Ὡς καλὴν αὐτὴν γίνῃ.
Ἡ Ἡγουμενίστα εἶναι φιλόξετος τό-
πος...

Ὁ Στ. Βασίλειος φίλος καὶ διαπρεπὴς
συγγραφεὺς καὶ λόγιος κ. Χ. Χρη-
στοβασιλῆς ἀσχολούμενος ἐν τῇ «Ε-
λευθερίᾳ» τοῦ μετὰ τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἡ-
δρῶσεως τοῦ νομοῦ Θεσπρωτίας ἐξαι-
ρει τὴν πρᾶξιν ταύτην τῆς Κυβερνή-
σεως ἐξ ἧς πρόκειται νὰ ἐξυπηρετη-
θῇ μία μεγάλη περιφέρεια ὡς ἡ τῆς
Θεσπρωτίας. Ὁ κ. Χρηστοβασιλῆς
ἄλλοτε ἦτο ἐκ τῶν πλεόντων πολεμίων
τῆς ιδέας ταύτης προβάλλοντος τότε καὶ
οὗτος «Εὐδ' ἰκὺς λόγους» ὡς ἐπιχει-
ρήματα διὰ τὰ μὴ ἰδύμετο νομὸς Θεσ-
πρωτίας. Ἡδὲ εὐρίσκει ὅτι ὁ νέος
Νόμος ἐπεβάλλετο νὰ γίνῃ πρὸς ἐξυ-
πηρετήσιν τῶν ἀναγκῶν τῆς δεινο-
παθείας ἐπὶ εἰκοσιπενταεταίαν Θεσ-
πρωτίας.

Δὲν εἴχομεν ἀμφιβολίαν ὅτι τὸσον
ὁ κ. Χρηστοβασιλῆς ὅσον ὅλοι οἱ λοι-
ποὶ, ὅσοι μᾶς ἠδίκησαν μέχρι τοῦδε,
ὅταν θὰ εὐρίσκοντο πρὸς τετελεσμέ-
νου γεγονότος θὰ ἀνεγνώριζον τὸ νέ-
ον καθεστὸς. Καὶ πρῶτος τὸ ἀνεγνώ-
ρισεν ὁ κ. Χρηστ. βασιλῆς. Τὸν εὐχα-
ριστοῦμεν, εὐχόμενοι νὰ τὸν μιμη-
θοῦν καὶ οἱ ἄλλοι.

Εἰς τὴν Ἡγουμενίσταν, ἐπ' εὐκαι-
ρίᾳ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Νομοῦ Θεσ-
πρωτίας, ἔλαβε χώραν τὴν παρλυσ-
σαν Δευτέραν μία σύσκεψις ὀλίγων
τοπικῶν παραγόντων πρὸς ἐξέτασιν
ὠρισμένων ζητημάτων, ἀφορῶντων
τὴν ἀντιμετώπισιν προβλημάτων τι-
νῶν, δημιουργηθέντων μετὰ τὴν ἴδρυ-
σιν τοῦ Νομοῦ. Κατὰ τὴν σύσκεψιν
καίτοι προσκλιθεῖς, ἡγετὴν δὲν ἀπο-
σέβη ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κοινοῦτος!
Ἄλλοι οἱ πρόεδροι Κοινοτήτων καὶ
οἱ Ἀρχαγοὶ πρὸς τὴν αἰσθητικὴν λαμ-
βάνουσι τὴν πρωτοβουλίαν οἱ ἴδιοι διὰ
τὰ ζητήματα ποὺ ἀφορῶν τὴν πάλιν
τὸν. Ἐδῶ ὁ κ. Πρόεδρος θεωρῶν
τὸν προεδριλὸν ὡς ἀνάστην λόγον ἀξί-

ΠΑΝΘΕΣΠΩΤΙΚΗ
Προστάτις τῶν ἀδυ-
νάτων καὶ καταπι-
εζομένωνΧειρόγραφα δημοσιεύμενα καὶ
μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.Πᾶσα ἀπόδειξις μὴ φέρουσα τὴν
ὕπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς
ἐφημερίδος καὶ τὴν σφραγίδα
θεωρεῖται ἄκυροςἘπιστολαὶ καὶ ἐμβάσματα πρὸς
τὸν Διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος
κ. Ι.Κ. Οἰκονομίδην εἰς Φιλιάταις.Ἐν Ἰωαννίνοις ἐκπροσωπεῖ τὴν
ἐφημερίδα ὁ κ. **Εὐάγγελος Κ.**
σιούμης τυπογράφος μᾶς, ὁδὸς
Δαγλῆ 10

εἰς τὴν Ἡπειρον ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὄνα-
ρον ὅστις εἶδε νὰ γεννηθῶσιν ὁ Φί-
λιππος, ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ὁ Πύρ-
ρος, ὁ Σκενδέρμης, ὁ Μεχμέτ Ἀλ-
λῆς καὶ λοιποὶ. Ἡγετὴς τῶν Ἀλβα-
νῶν εἶναι προικισμένη ἀδύμη καὶ σήμε-
ρον μετὰ ὅλα τὰ προτερήματα καὶ τὰ
ἐλαττώματα τῶν στρωτικῶν τοῦ Ἀλ-
εξάνδρου, μάχιμοι καὶ καρτερικοὶ εἶ-
ναι φίλοι τῶν λαφύρων καὶ τῆς ἀσπα-
γῆς. Ὁ Ἀλῆς, ἀφοῦ εὐδοκίμησεν νὰ
τοὺς συσσωματώσῃ, ἐξημέρωσεν ὡς
στερον δι' αὐτῶν τὸ πλεῖστον μέρος
τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Καταδαμά-
σας ἐπομένως τὸν στρατιωτικὸν φερ-
δοχισμὸν καὶ ξεροζώσας τοὺς παλαι-
οὺς τιμαριώτας, ἔστρεψε ὅλην τὴν
τὴν προσοχὴν εἰς τὴν γεωργικὴν, τὸ
ἐμπόριον καὶ τὰς ἐπιστήμους. Γνωρί-
σας ἐκ πείρας πόσον ἀπέχθειαν ἔχει
τὸ στρατιωτικὸν εἰς τὴν καλλιέργειαν
τῆς γῆς, ἤρξατο νὰ βιάζῃ τοὺς ἄν-
δρας τοὺς νὰ πωλοῦν εἰς αὐτὸν
τὴν ἰδιόκτητον γῆν των, εἰς τὴν ὁποί-
αν τοὺς ἀφῆκε πάλιν κυρίως νὰ τὴν
δουλεύουν καὶ νὰ τὴν νέμονται. Ἀ-
πὸ τὴν Ἀδριανουπόλιν μετὰ τῶν Ἀλ-
βανῶν καὶ ἀπὸ τὴν Θεσπρωτικὴν μετὰ
τῆς Σκόδρας δὲν ἀπαντοῦσε τις εἰμὴ
ἰδιοκτησίας τῶν ἀλπαλαλίδων. Τὸ
βίαιον τοῦτο μέτρον τοῦ Ἀλῆ, καλὸν
εἰς τὴν ἐποχὴν τὴν τότε ἐβλεπε εἰς ἂ-
μύλλαν τοὺς γεωργούς, ἤθελεν εἶναι
σήμερον ὀλέθριον εἰς τὴν βιομηχανί-
αν. Ὁ Ἀλῆς ἀπὸ κατέβαλε τοὺς πε-
ρισσότερους ἀντιπάλους του τῶν με-
σογείων μερῶν ἔστρεψε τὰ ὄμματά
του εἰς τὰ παρῆλια. Ἐνώσας τὴν θα-
λάσσιον δύναμιν τοῦ Γαλακίδου εἰς
τὸ κράτος του ἐμφύχωνεν ὄχι ὀλίγον
τὸ ἐμπόριον. Εἶναι γνωστὸν πόσον
εἰς τὰς ἡμέρας του ἠξίωσε τὸ ἐμπό-
ριον τῶν Ἰωαννίνων καὶ τῶν περὶ
πόλεων.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΕΝΤΡΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΕΝ ΙΩΝΝΙΝΑΙΣ

Καφενεῖον «Ναυαρίνον» Πειραι-
ὼς 22 τοῦ Βορειοηπειρώτου κ. Τσάρα.—Καφενεῖον «Πεντελικὸν» Θ.
Μίγγου ἐκ Γηρομερίου Πλάτεια
Βάθης.—Ζυθεστιάτοριον «Ἀθηναϊκόν»
Μιχ. Πασχοπούλου ἐκ Γηρομερίου
Διονυσίου Ἀεροπαγίτου 9α.—Καφενεῖον Πουλή ἐκ Γηρομέ-
ριου Ἀρεῶς 6—Καφενεῖον «Τσαμουριά» Κ.
Τασσούλα Ζήνωνος 12—Μέγα Ζυθεστιάτοριον «Μ. Ἀ-
λέξανδρος» Π. Πατριδίου Πλάτεια
Ὁμονοίας—Ταβέρνα «Ἀτλαντὶς» τοῦ Μάρ-
κου Σκουβέρη ἐκ Γηρομερίου Κα-
ποδιστορίου 43—Ταβέρνα Γ. Ζαζάνου ὁδὸς
Τζωρτζή—Ταβέρνα Ἀδελφῶν Σούλα ἐκ
Κεραμίδης γέφυρα Βύρωνος.

ΛΟΓΥΔ ΚΟΝΤΙΝΕΝΤΑΛ

Ἀνώνυμος Ἐταιρία Ἀσφαλειῶν
καὶ ἀγασφαλειῶν κατὰ παντὸς γί-
νδυν.

Ἑδρα: ἐν Ρουμπὲ (Γαλλία)

Πληρεξούσιοι Διευθυνταὶ διὰ τὴν
Ἑλλάδα Βασ. Φωτῆλας καὶ Ἀδελφοὶ
ἈμπέρλουἈντιπροσώπος ἐν Ἡγουμενίστῃ:
Ι. Κ. Οἰκονομίδης

ΠΑΝΘΕΣΠΩΤΙΚΗ
Ἑβδομαδιαία Ἀνεξάρτητος
Ἐφημερίς
Ἐκδιδόμενη ἐν Φιλιάταις

Συνδρομαὶ

Ἑσωτερικοῦ	Δραχ.	100
Ἑσωτερικοῦ	Δολ.	4
Ὁργανισμῶν Κοινοτήτων		200

Κοινωνικά, διαφημίσεις καὶ λοι-
παὶ δημοσιεύσεις ἰδιαιτέρα
συμφωνία.

Αἱ στήλαι ἀνοικταὶ εἰς πάντα ἀ-
σχολούμενον μετὰ γενικά ζητήματα.
Διευθυντῆς Τυπογραφείου
Εὐθ. Χ. Τζάλλας
Ὁδὸς Δωδώνης 107

Αἱ ΑΠΟΨΕΙΣ ΜΑΣ

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Μετα-
ξᾶς δεχθεὶς τὴν ἐπομένην
τῆς κηδεῖας τῶν ἀειμνήστων
Βασιλέων τοὺς ἐπὶ τούτῳ
εἰς Ἀθήνας συγκεντρωθέν-
τας Δημάρχους καὶ προέδρους
Κοινοτήτων ὠμίλησε πρὸς αὐ-
τοὺς θίγοντας ὅτι δὲν πρόκει-
ται νὰ θιγῇ ὁ θεσμὸς τῶν
κοινοτήτων ἐφ' ὅσον οἱ κοι-
νοτικοὶ ἄρχοντες λησμονοῦν-
τες τὸ παρελθὸν ἀφοσιωθῶ-
σιν εἰς τὰ ἔργα των διὰ ν' ἀ-
ποβῶσιν χρήσιμοι καὶ εἰς τὰς
κοινοτήτας, ὧν προῖστανται,
ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐξυπηρετή-
σιν τῶν γενικωτέρων συμφε-
ρόντων τοῦ κράτους νὰ συμ-
βάλωσι. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ
σημερινὴ κατάστασις τῶν
κοινοτήτων εἶναι τραγελα-
φικὴ, εἰς πολλὰς κοινότητας
διὰ νὰ μὴ γενικεύσωμεν τὸ
ζήτημα οἱ κοινοτικοὶ ἄρχον-
τες ἔχουσι διαιρέσει τοὺς κα-
τοίκους μέχρι σημείου ν' ἀλ-
ηλομισοῦνται θανασίμως
καὶ ἡ μία μερὶς νὰ ἐπι-
διώκῃ τὴν κατατρόπωσιν
τῆς ἄλλης ἀντὶ πάσης θυσί-
ας. Καὶ οὕτω βλέπομεν ἀδια-
κόπως δίκας καὶ κομβολόγι-
ον μηνύσεων, αἱ ὁποῖαι ἐξάν-
τλουν καὶ τὰ ἄτομα καὶ τὰς
κοινοτήτας οἰκονομικῶς. Ἡ
κατάστασις αὕτη ἡ ὁποία δὲν
ἔχει τοῦλάχιστον ὡς ἀφορμὴν
τὴν ἀνωτέραν ἀντίληψιν
πρὸς ἐξυπηρετήσιν τῶν συμ-
φερόντων τῶν Κοινοτήτων
ἀλλ' ἀπορρέει ἀπὸ τὸν ἀδια-
λειπτον ἀγῶνα πρὸς καταλη-
ψιν τῆς ἐξουσίας δι' ἐκμετάλ-
λευσιν τῶν πόρων τῆς κοινό-
τητος, πρέπει ἀναμφισβητή-
τως νὰ ἐκλείψῃ καὶ τὸ ταχύ-
τερον μάλιστα. Νέος ἀνεμὸς
πρέπει νὰ πνέῃ εἰς τὸ μέλ-
λον ποὺ νὰ φέρῃ τὴν εἰρήνην
μεταξὺ τῶν κατοικούντων
Κοινοτήτων καὶ νὰ ἐξυπηρε-
τῶνται τὰ συμφέροντα ὅλων
καὶ ὄχι οἱ ὀλίγοι ἐπιτήδαιοι
νὰ ἐκμεταλλεύονται τοὺς
πολλοὺς.

ΔΕΝ εἶναι ὑπερβολή, οὐδὲ
δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ
ὡς κολακεία—ἡ λέξις αὕτη
εἶναι ἀγνωστός εἰς ἡμᾶς—ἂν
λεχθῇ ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνη-
σις ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Γ.
Κυρίμης εὗρε τὸν κατάλλη-
λον ἀνθρώπον ποὺ ἐξερετά-
σῃ ἡ Ἡπειρος διὰ νὰ τὴν δι-
οικήσῃ, καὶ ἐν τῷ προσώπῳ
τοῦ κ. Κ. Φιλοσοφοπούλου,
τὸν ἀντάξιν τοῦτου συνεργά-
την. Δείγματα τῆς ἐργατικῆς
ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐκπαίδευ-
σεως ἐπὶ γνώσεως τῶν πρὸς τὸ

ΑΠΑΝΤΑ Ο ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

[Καταχωρούμεν ευχαρίστως ως πρὸς τὸ πρῶτον μέρος, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ ἀπάντησιν ἐπὶ ἡμετέρου σημειώματος ἐπιστολὴν τοῦτ. Σεβασμιωτάτου τῆς Παραμυθίας κλπ. κ. Ἀθναγόρα, δι' ἣς οὗτος ἐκθέτει παλαιότερας ἐνεργείας αὐτοῦ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐκκλησίας, τὰς ὁποίας δὲν ἐγνωρίζομεν, οὐδὲ ἠθέλομεν ν' ἀμφισβητήσωμεν. Τὸ σημείωμα μαζέκεϊν δὲν ἀπέβλεπε τὸ μακρὸν παρελθὸν ἀλλ' ἕνα ἐγγύς τοιοῦτον καὶ ἐστρέφετο οὐχὶ κατὰ τὴν κοσμιότην τὴν ἔδραν τῆς Μητροπόλεως μας ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐπιχειρηματοῦντος τότε ἐλεεινοῦ κρατικοῦ συστήματος, τοῦ μὴ δυναμένου νὰ συγκριθῇ μὲ τὸ ἐγκαινισθὲν παρὰ τοῦ νέου κράτους.

Με μεγάλην μας ἐπίσης λύπην ἀναγκαζόμεθα νὰ φιλοξενήσωμεν τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἐπιστολῆς τοῦ διαπρεποῦς μας ἱεράρχου δι' ἣς ἀναστὰ εἰς τὸν ἐν Λονδίῳ κ. Καίσαρ, ὁποῖον φρονούμεν ὅτι ἐφ' ὅσον πρὸς μεγάλην λύπην παντὸς εἰλικρινοῦς σεβομένου καὶ τὸν Σεβασμιωτάτον Μητροπολίτην μας καὶ τὸν ἀγωνιστὴν ἐκ τῆς ἐκκλησίας, γινώσκοντες δὲ εἰς τὴν ἐπαρχίαν συμπατριώτην κ. Καίσαρ, ἡ περὶ τὰς ἱστορικάς ἐρεῦνας συζητήσεως προσέλαβε, ὡς μὴ ὡφείλε, χαρακτῆρα προσωπικῶν ἀντεκλήσεων ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς νὰ παρῶμεν εἰς τὴν ἑτερον τούτων, τὸν Σεβασμιωτάτον κ. Ἀθναγόρα τὰ μέσα τῆς ἀμύνης. Ὁ ἥτο εὐχὴς ἔργον ἂν τὸ δημοσίευσμα τοῦτο ἀπέτελε τὸν ἐπίλογον μίας διαμάχης τὴν ὁποίαν παρακολουθεῖ ἡ κοινὴ γνώμη μετὰ δεικναιολογημένης θλίψεως καὶ νὰ ἐτίθετο οὕτω τελεῖα καὶ παύλα εἰς συζητήσιν ἡς μετέσχεον ἐξ ἀνάγκης].

Χαλάνδρι, τῆς 19 Νοεμβρίου 1936

Φίλε κ. Οἰκονομίδη
Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 63 φύλλον τῆς φίλης «Πανθεσπρωτικῆς» ἐργασίᾳ ὅτι διετέθησαν ἐκατὸν χιλιάδες δραχμῶν διὰ τὰ μαθητικά συστήματα Φιλιατῶν, Παραμυθίας, Ἰωαννίνων κλπ. καθ' ὃν χρόνον εἰς προγενέστεραν ἐποχὴν δὲν κατορθώσαμεν νὰ πάρωμεν 20.000 διὰ τὸ σύστημα Παραμυθίας. Ἐχόντες τὴν ἀρχὴν νὰ ἀποδοῦμεν πάντοτε τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ παρακαλοῦμεν χάριν τῆς ἀληθείας νὰ καταχωρήσῃτε εἰς τὴν φιλίαν «Πανθεσπρωτικὴν» τὰ ἀκόλουθα.

Ὅτι μὲν ἡ παρούσα Θεοπέμπτως Κυβέρνησις θὰ ἐργασθῇ ἐν οὐδεμίᾳ πρὸ αὐτῆς Κυβέρνησις ὑπὲρ τῆς ἀειποτε παραγωγικῆς ἐνεργείας ἡμετέρου οὐδὲ ἀμφισβάλει. Ἀλλὰς τε τὰ πρῶτα ματαβόλῃ καὶ κραυγάζει, ἥδη μόνον θὰ αἰσθανθῇ ἡ ἡμετέρα τὴν πρὸς αὐτὴν ἀγάπην καὶ πατρικὴν φροντίδα τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι καὶ εἰς προγενέστεραν ἐποχὴν δὲν κατορθώθη νὰ πάρωμεν ἀπὸ τὸ κράτος 20.000 δρχ. διὰ τὸ σύστημα Παραμυθίας.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἦτο ἀποκλειστικῶς ἔργον ἡμετέρων. Ὅταν μετὰ πολλοὺς ἀγῶνας κατορθώσαμεν νὰ διατηρήσωμεν τὴν Μητροπόλιν τῶν ἐπαρχιῶν Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γερομερίου, διὰ ἀποφασισθῇ νὰ διανεμηθῇ μεταξὺ Πρωγονίου καὶ Προβένης. Ὅτε ἐπίσης ἠδυνήθημεν νὰ διατηρήσωμεν τὸ Γυμνάσιον Παραμυθίας τὸ ὁποῖον ὑπὸ τῆς τότε Κυβερνήσεως εἶχε καταργηθῇ, τότε συνεστήσαμεν τὸ ἐν λόγῳ σύστημα λυβόντες παρὰ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τοῦ ὑπουργείου πρὸς τὸν κ. Ἰωαννίδου φιλάτου μαθητοῦ μας ἐν Τραπεζοῦντι, ἐν ὅλῳ 50.000 χιλιάδας δρ. Ὅτε δὲ ἐξηγυλῆθη τὸ πᾶν τοῦτο, ἂν καὶ τότε εἴχομεν παρατηρηθῇ, ἐν τούτοις καταλήλως ἐνεργήσαντες ἐλάβομεν παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Τσαλδάρη ἄλλας 40.000 δραχμῶν. Τὶ ἔγενεν ἔπειτα ὑπὸ τοῦ νῦν Παραμυθία, δὲν γνωρίζομεν ἑμᾶς, ὅταν ἐπὶ ἐν ἑτος ἦτο Συνδικατὸς ἐν Ἀθήναις, ἀλλὰ δὲν τὸν εἶδομεν ἵνα ἀν' ἐρωτήσωμεν. Καὶ πρὸς τοῦτο μὲν ταῦτα.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ μας ταύτῃ θὰ σὰς παρακαλέσωμεν νὰ μᾶς χαρίσῃτε ὅλγας ἐπὶ γραμμᾶς εἰς τὴν ἐφημερίδα σας, τὰς ὁποίας γράφομεν ἐξ ἀφορμῆς μίας δημοσιεύσεως ἐγγυρίου ἐφημερίδος τῆς φίλης «Θεσπρωτικῆς» εἰς τὴν ὁποίαν βεβαίως δὲν ἀποδίδωμεν κακὴν πρόθεσιν ἀφοῦ ἄλλοτε μᾶς ἐπέλεξε ἐπὶ ἐπὶ ἐπαίνους καὶ ἐγκώμα αὐτὰ διὰ τὸ ὅποια ἴσως δὲν εἴμεθα ἀξιοὶ δράσεως τοῦ διανοητικοῦ δημοσιεύματος ἥτο κάποιος ἀκούων ὑπὸ τὸ ὄνομα Καίσαρος ἐν Λονδίῳ κατὰ τὸν ἀμνηστὸν Πάπ, ὅτε ἐκ Λον

δίνῳ ἐγράφε ὁρίζων τὰ ἱερὰ καὶ τὰ δαίκα κατὰ τοῦ ἱερωτέρου τῶν θεσμῶν τῆς βασιλείας. Ὁ ἀκαταλόγιστος αὐτὸς ἄνθρωπος ἐπὶ τόσον ἐθρασύνθη ὥστε νὰ βλασφημῇ τὴν αὐτὴν πλὴν καὶ τὸ πρόσωπον ἡμῶν. Τῷ συνιστῶμεν ὅμως νὰ εἶναι εὐλαβέστερος ἵνα μὴ ἀναγκασθῶμεν καὶ τὸν παραλάβωμεν. Ὅποτε θὰ λάβῃ παρὰ μίαν τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὶ τὸ σ σ σ σ σ σ μόνον. Ὅτ' αὐτοῦ ἐλέγομεν ὅτι ὁ Χριστὸς εἶπε εἰς ἡμᾶς τὴν μαθητῶν τὸν «ὑπαγε ὁπίσω μου Σατανᾶ». Ὁ στεροῦς μὲνος πάσης κλασικῆς μορφώσεως ἄνθρωπος οὗτος μᾶς εἰρωνεύεται διὰ τὰ περὶ Παζῶν συγγράμματα ἡμῶν ὁ ταλαίπωρος! τὰ ὁποῖα δὲν ἀνέγνωσε! καὶ εἶναι τέσσαρα ἐν ὅλῳ. Ἀλλ' ἂν φοῦ διαινεῖ εἰς τὸ Λονδίον, ἂν εἴχῃ τὴν ἐλαχίστην δόσιν φιλοκαθείας συνιστῶμεν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν μεγαλυτέραν βιβλιοθήκην τὸν Λονδίνου «Τὸ Μουσείον» καὶ ζητήσῃ τὰ παλὰ Παζῶν ἔργα μας. Ἀς μετὰβῇ καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Καίμπριτζ, ἄς μετὰβῇ καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Οξφόρδης καὶ ἀμέσως θὰ τοῦ τὰ παραχωρήσουν πρὸς μελέτην. Ἀς τὰ μελετήσῃ λοιπὸν καὶ ἂς ἀνοίξῃ... τὰ μάτια του καὶ τότε ἂς εἴδῃ νὰ συζητήσωμεν ἐπιστημονικῶς καὶ ὅχι με ἀροῦμτες.

Ὁ ἱεραὸς οὗτος Δημοσιογράφος θέλει νὰ ὑψώσῃ τὸ ἀντίμα τὸν ὑπὲρ τὸ τάπεινον ἡμετέρων οὐδεὶς φθόβος ἂς αὐτοῦ ὑψώσῃ μέχρι οὐρανοῦ μέχρι τῆς τῆς τῆς τῆς οὐρανοῦ. Τοῦτο μόνον τοῦ λέγομεν ὅτι τὰ περὶ Παζῶν βιβλία μας τὰ ὁποῖα εἰρωνεύεται κατέστησαν τὸ ὄνομά μας, καὶ πρὸτερον γνωστὸν μὲν ἦν ὡς ὁ μᾶς γράφει εἰς τὴν μεγαλυτέραν καὶ θρηνητῶν τῆς Γερμανίας κατέστησαν ἥδη ποσίνιστοι. Ὅταν δὲ τὴν 30 παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἐν Λευφίᾳ ἐτελοῦντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ Πρύτανης αὐτοῦ μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης μᾶς ἐκάλεισε ἐπισήμως νὰ παραστῶμεν εἰς τὴν λαμπρὰν αὐτὴν τελετήν. Ἀγνοοῦμεν ἂν προσεκληθῇ ἄλλος Ἕλληνας ἐπιστῆμων.

Μᾶς ἀναγκάζει νὰ περιαντολογῶμεν ἄλλ' ἂς ἔχει αὐτὸς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην, ὅστις μᾶς ἐξηγάσας. Τοῦτο μόνον λέγομεν ὅτι ἔχομεν σιγῇ τὴν ἐπιστολὴν ἐπιστημῶν καὶ καθηγητῶν εἰδικῶν, οἱ ὁποῖοι μᾶς συγκαίρουν διὰ τὰς βαθεῖας καὶ φωταυγεῖς ἐρεῖας μας περὶ Παζῶν, ἐπιδοκιμάζοντες τὰ ἡμέτερα συμπεράσματα καὶ μᾶς προτρέποντες νὰ τὰ μεταφράσωμεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ οὕτω παραστήσῃ ἐν δικαιοῖν καὶ εἰς τὸν ἐν Λονδίῳ γινώσκοντα ὅτι μόνον τῆς Ἑλληνικῆς ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀγγλικῆς νὰ ἐργασθῇ ἀντὶ τὴν δανείῃται δανεικὰ καὶ ἀγώρια καὶ θὰ ἀμολῇ τὴν ὅλην τὴν ἐργασίαν καὶ συνεισφέρει μὲν ἡμῶν εἰς τὴν μεταφράσιν ταύτην καὶ θὰ ἦτο δι' αὐτὸν τοῦτο τὸ εὐγενέστερον στάδιον ἐργασίας.

Μετὰ πατριῶν εὐχῶν
+ Μητροπολίτης ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΜΑΣ

ΤΙ ΦΡΟΝΟΥΝ ΟΙ ΤΑΞΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ «ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗΝ»

Ἐν Ἀγίῳ Βλασίῳ τῆς 30/10/36
Πρὸς τὸν κ. Ι. Οἰκονομίδην Διευθυντὴν τῆς Ἐφημ. «Πανθεσπρωτικῆς».

Φιλιατες.
Ἐχὼ τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι μετὰ τὸν πατριώτην μας Πέτρον Μπάρκαν κάτοικον Λεϊῶς ἀναχωρήσαντος διὰ τὴν πατρίδα ἀπέστειλλε δρχα 100 μετὰ τὴν ἐντολὴν ὅπως παραδώσῃ ὑμῖν ταύτας διὰ τὴν ἐπίσταν συνδρομὴν μου εἰς τὴν ὑφ' ὑμῶν ἐκδιδομένην ἐφημερίδα «Πανθεσπρωτικὴν», καὶ παρακαλῶ ὅπως ἐξακολουθήσῃτε τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου σας τὸ ὅποσον θεωρῶ ὡς εὐαγγέλιον καὶ συγχάρω ὑμᾶς διὰ τοὺς κόπους οὓς καταβάλλετε εἰς τὴν ἐξυωρήτησιν τῆς ἰδιαίτερας πατρίδος μας.

Ἐπίσης παρακαλῶ ὅπως ἐγγράψῃτε καὶ νέον συνδρομητὴν τὸν Κων/νον Νικολάου εἰς χωρίον Κάτω—Λεχενά—Βόλου.

Μετὰ πάσης τιμῆς
Εὐάγ. Τζάμπος

Η ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΜΑΘ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ

[Πρὸς τοὺς κ. κ. Διευθυντὰς τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Ἰωαννίνων, Ἐπιθεωρητὰς Δημοτικῶν Σχολείων καὶ Διευθυντὰς Σχολείων Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως περιφερείας Γενικῆς Διοικήσεως Ἡπείρου, ὁ Ὑπουργὸς κ. Γ. Κυρίμης ἀπευθύνει τὴν ἀκόλουθον ἐγκύκλιον].

«Ἀπευθυνόμεναι πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς, διὰ νὰ δώσωμεν τὴν ἐντολὴν μίας συνολικῆς ἐργασίας πρὸς Ἑθνικὴν ἀφύπνισιν, ἀναμνηστικῶς τοὺς μεγάλους Ἑθνικοὺς ἥρωας διδασκάλους τῶν χρόνων τῆς δουλείας, δραματικῶς τοὺς τραχεῖς ἄγωνες τῶν καὶ μετὰ σεβασμὸν ὑποκλινόμεθα πρὸ τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων θυσιῶν τῶν, πρὸ τῆς ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς μετ' ὧν ἀντεπεξῆλθον εἰς τοὺς σκληροὺς τῆς δουλείας καίρου τοὺς πρὸδρομοὺς αὐτοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας.

Ἀν' ἀμφιβάλλομεν οὐδόλως ὅτι τοῖς ἐκτελεστοῦν ἐμψυχον ὅλκον ἀποτελεῖ καὶ σήμερον κατὰ τὸ πλεῖστον τὸ διδασκαλικὸν σῶμα.

Πρὸς ἐκλεκτοὺς καὶ καλοὺς Πατριώτας Ἑλλήνας ἀποτενόμενος, γνωρίζω καλῶς καὶ ἀδιασέστως πιστεύω, ὅτι ἡ φωνὴ μου, ἐννοημένη μετὰ τὴν Ἑθνικὴν Κρανυγὴν τοῦ Ἀναγεννητοῦ Πρωθυπουργοῦ, εὐχίως θὰ ἀκουσθῇ παρ' ὑμῶν καὶ θὰ ἀποτελέσῃ ἀπαρχὴν μᾶς νέας ἐξορμήσεως πρὸς δρᾶσιν.

Διδασκαλοὶ τοῦ Ἑθνικοῦ Παιδαγωγοῦ τῆς Νεολαίας, δημιουργοὶ τῶν αὐριανῶν ἡγήτων, συνασθάνητε ὅτι καὶ ὑμεῖς θ' ἀποδῆτε δημιουργοὶ τοῦ Μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος, ἀντλήσαντες διδάγματα ἀπὸ τῆς πλουσίας ἱστορίας τῆς Πατρίδος μας, κλείσατε μέσα εἰς τὴν ψυχὴν σας τὴν Ὁραίαν Ἑλλάδα καὶ ἐξορμήσατε. Φροντίσατε διὰ πάντων μέσων νὰ ἐμπροστίσῃτε τὴν Νεολαίαν μετὰ τὰ Ἑθνικὰ μᾶς ἰδεώδη. Δείξατε εἰς αὐτὴν τὸν δρόμον πρὸς ἀκαλοῦθοσιν ὅς δημιουργήσῃ μίαν ἀδύναμιν Ἑλλάδα διὰ τὴν ὁποίαν θὰ σερπύνεται. Ἐμψυχώσατέ τὴν, τόνωσατέ τὴν ἡθικόν της, κρατήσατε τὴν ψυχὴν της ἀπὸ πᾶσαν φθορὰν ἰδεολογίαν, ἀπὸ πᾶσαν σκοτεινὴν ἰδεολογίαν. Προσπαθήσατε νὰ καταπνίξετε τὰς ἀκατανίκητάς τας τριβόλους καὶ παραδώσατε εἰς τὴν Πατρίδα Νεολαίαν ὑγιᾶ, ὑψηλόφρονα, γνήσιαν ἑλληνικὴν.

Πρὸς τοῦτο ἐντελλόμεθα τὰκάτω:

1) Ἐκάστην ἐορτὴν καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐορτάσιμον ἡμέραν εἰς μαθητὰς διδασκάλους συντεταγμένους ὑπὸ τὸν Καθηγητὴν καὶ Διδασκάλον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

2) Ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος εἰς ὅραν ὁρισθεσμένην ὑπὸ τῶν κ. κ. Διευθυντῶν τῶν Σχολείων Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως θὰ γίνεσθαι συγκέντρωσις τῶν μαθητῶν ἀπασῶν τῶν τάξεων, καθ' ἣν ὁ ἀναπτύσσονται εἰς αὐτοὺς ὁριζόμενα θέματα θρησκευτικὰ καὶ Ἑθνικὰ, πρὸς τὸν ὅσον τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ αἰσθητικῶς τῆς μαθητικῆς Νεολαίας.

3) Οἱ κ. κ. Διευθυνταὶ τῶν Σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, παρακαλοῦνται ὅπως δώσωμεν ἐντολὴν εἰς τοὺς κ. κ. Καθηγητὰς τῆς Ὤλητικῆς καὶ διδασκῶσι εἰς τοὺς μαθητὰς Ἑθνικὰ ἄσματα. Ὡσαύτως δὲ οἱ κ. κ. Ἐπιθεωρηταὶ δημοτικῶν Σχολείων πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς δημῶν. Τὰ ἄσματα ταῦτα θὰ φάσιν οἱ μαθητὰς κατὰ τὰς δημοσίας ἐν γένει ἐμφανίσεις τῶν.

4) Τὰ ἐλεύθερα ἀπογεύματα νὰ γίνωνται ὑπὸ τὸν ἀρμοδίον Καθηγητὴν διαλέξεις Ἑθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ περιεχομένου πρὸς τοὺς μαθητὰς. Σὺν τῷ χρόνῳ δὲ τ' ἀπογεύματα ταῦτα νὰ διατεθῶν εἰς σχολικὴν ζωὴν Ἑθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ περιεχομένου.

Οἱ κ. κ. Ἐπιθεωρηταὶ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων καὶ οἱ Διευθυνταὶ τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως θὰ ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὸ πρῶτον 10) ἡμερον ἐκάστου μηνὸς περιληπτικὴν ἐκθεσιν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω παραγγελλομένων διὰ τὸν προηγούμενον μῆνα. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ θ' ἀναγράφονται ἀπαρατήτως τὰ θέματα μετὰ τὰ ὁποῖα ὁ ἀσπασχολῶνται οἱ μαθητὰ κατὰ τὰ ἐλεύθερα ἀπογεύματα κτλ.

Τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης καὶ προσυνηθῶς θέλων παρακολουθήσει. Ἀναγράφεται λήψιν.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῆς 14 Νοεμβρίου 1936

Ὁ Ὑπουργὸς Γενικῆς Διοικήσεως
Γ. ΚΥΡΙΜΗΣ

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΕΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Μετὰ μεγίστης καταναγκαστικότητος ἐτελέσθη σήμερον ἐν τῷ ἐνταῦθα Μητροπολιτικῷ Ναφ «Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Οἰκονόμου Παπᾶ τοῦ ἱεροκήρυκος κ. Παπαλουκά καὶ τοῦ αἰδουσιμωτοῦ ἱερέως Εὐαγγέλου Τσαμάτου, ἐπιβλητικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Μεγάλου Στρατηλάτου, τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλομήτορος Ὁλγας καὶ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Σοφίας. Ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ, ὅστις εἶχε διακοσμηθῇ πενθίμως ἐστῆθη κενοτάφιον μετὰ μέγα Βασιλικὸν Στέμμα καὶ τὸ ὁποῖον ἐκλύπτετο ὑπὸ Ἑλληνικῆς Σημαίας. Ἀπὸ πρωΐας οἱ κληρικοὶ τῶν ἐκκλησιῶν ἤχουν πενθίμως καὶ δολιχῶς ἡ πόλις εἶχε βυθισθῇ εἰς βαρύντατον πένθος. Παντοῦ διεκρίνεται θλίψις καὶ κατήφεια καὶ οἱ σημαῖαι μετὰ γοῆς γοῆς ἡμισίστοι ἐφάνερον ὅτι κατὰ τὸ πᾶν τραγικὸν συνετελεῖτο.

Εἰς τὴν ἐπιμνημόσυνον δέσιν προσήλθον ἐκ τῶν πρώτων ὁ Ἐπαρχος κ. Βασιλάκος, ὁ Διοικητὴς Χωροφυλακῆς κ. Γάσπαρης μετὰ τοῦ Ἀντιπολιτάρχου κ. Δ. Βιλαίν καὶ ἀπάσης τῆς δυνάμεως, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀρχιερατικῆς Τραπέζης κ. Καλογίρου μετὰ τοῦ προσηκου τοῦ, ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημ. Σχολείων κ. Θ. Φωτεινόπουλος, ὁ Γυμνασιάρχος καὶ τῶν μαθητῶν καὶ τῶν κ. κ. Καθηγητῶν, ὁ Οἶκον. Ἐφορος κ. Χ. Παπαχαλαράς, ὁ Εἰρηνοδίκης κ. Ρογκάλης, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου κ. Χ. Πατρίδης, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Οἰκονομικοῦ Βήματος κ. Γ. Σαλούκας, ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ. κ. Α. Παπαθεοδώρου, ὁ Προϊστάμενος τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας κ. Μπομπούτσας, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κατασκευαστικοῦ κ. Ἰωαννίδης, ἀντιπρόσωποι τῆς Μουσουλμανικῆς καὶ Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος, ὁ Διευθυντὴς τῶν

Δημ. Σχολείων κ. Μ. Βούδας μετὰ τῶν Δημ. Σχολείων, ὁ συμβολαιογράφος κ. Γ. Βαλασκάκης, οἱ δικηγόροι κ. κ. Βαλασκάκης καὶ Σταυρόπουλος, οἱ ἱατροὶ κ. κ. Βελέντζας καὶ Χρόνης, ἀντιπρόσωποι τοῦ συλλόγου πολιτῶν καὶ παλαιῶν πολεμιστῶν καὶ πλήθος κόσμου πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας, μέχρι τοῦ σημείου, ὅτε ἡ ἐκκλησία δὲν εἶχε ἀρκετὸν χρόνον καὶ πολλοὶ παρόντες ἐξῆλθον. Καταναγκαστικὰ ἐψάλη ἡ ἐπιμνημόσυνη δέσις μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημ. Σχολείων κ. Θ. Φωτεινόπουλος εἰς γλώσσᾳ νοητῇ ἐξιστόρησε τὰ κατορθώματα τοῦ Στρατηλάτου καὶ ἡρωικοῦ Βασιλέως, ὅστις φρενὶ ἐπέπρωτο νὰ τελευτήσῃ ἐν τῇ ἐξῆν ὡς ὅλοι οἱ μεγάλοι ἄνδρες καὶ τὸν ὁποῖον στοργικὰ δέχεται ἡμεροῦν ἡ Ἑλληνικὴ γῆ, δυστυχῶς ὁμοῦς γιὰ πάντα εἰς τὰ σπλάχνα τῆς. Εἰς τὸ τέλος κατέθεσε στέφανον εἰς μέρους τῶν Δημ. ὑπαλλήλων Παραμυθίας εἰς ἐνδείξιν ἀγάπης καὶ ἐυγνωμοσύνης δι' ὅσα καλὰ ἔκαμε διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα τὴν ὁποίαν ἐλπίσεν. Ἐπίσης στεφάνους κατέθεσαν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ὁ Διοικητὴς Χωρικῆς, ὁ Μουσουλμανικὴ Κοινότης, ὁ Ἰσραηλιτικὴ τοιαύτη, τὰ ὁφρὰν τῶν συμπολεμιστῶν τοῦ Στρατηλάτου τοῦ Ἑθνικοῦ Οἰκτοροφίτου, ὁ ἑνωσις παλαιῶν πολεμιστῶν, ὁ Ἀρχιερατικὸς Τραπέζης, ὁ Σύλλογος Πολυτέκνων καὶ ὁ Σύλλογος Οἰκδομῶν, ὡς καὶ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον. Γενικῶς παρευρίθηται οἱ ἐξαρετικῶς εἰς τὸ μνημόσυνον παρήλασαν ὅλος ὁ λαὸς τῆς πόλεως Παραμυθίας ἐν ἐκδήλῳ συντηρίβῃ, καὶ εἰς τὰ πρόσωπα δὶων ἐξωγραφίζετο ἡ θλίψις διὰ τὴν ὑποδοχὴν νεκροῦ τοῦ Μεγάλου Ἐλευθερωτοῦ Στρατηλάτου, τοῦ ἐναρκακώσαντος ὅλα τὰ ὄνειρα τῆς φυλῆς μας.

Παραμυθία τῆς 23-11-36
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΣΤΡΙΤΗΣ

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΤΑΡΥΣΕΩΣ ΝΟΜΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Ὁ ἀναγκαστικὸς Νόμος ὑπ' ἀριθμὸν 353. 1936 «Περὶ συστάσεως Νομοῦ Θεσπρωτίας ἐν Ἡπείρῳ ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Γεώργιος Β' Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Καθίσταται ἐν Ἡπείρῳ Νομὸς Θεσπρωτίας. Ἡ περιφέρεια τοῦ Νομοῦ τοῦ ἀναρριζομένη ἐκ τμημάτων τῶν νομῶν Ἰωαννίνων καὶ Προβένης ὁρίζεται ὡς ἑξῆς: Πρὸς βορρᾶν. Ἑλληνοαλβανικὰ σύνορα ἀπὸ θαλάσσης μέχρις ὁροσειρᾶς Μπουγκάνας, ὑποδείκνυται 1905,75, ἀκολουθεῖ ὑποδείκνυται 1400 θέσεως Σιταριό. Πρὸς ἀνατολὰς. Ἀπὸ ἀνατολὸς καὶ κλιτύας ὑποδείκνυται 1400 ἄλκοις Κοινομαδίου μέχρις ὁροσειρᾶς χερσαίου Κανθονοῦ ἀκολουθοῦσα τὸν παραπλάγιον Λαγκαδίτσαν μέχρι συμβολῆς ποταμοῦ Κάλαντ πρὸς χωρίον Βερίαινα, μὴ συμπεριλαμβανόμενον, ἐκτείνων κατέρχεται πρὸς τὰς ἐξῆς τῶν τοῦτο μέτρος ἀποστάσεως περίπου ἐνός χιλιόμετρον, διερχομένη τὴν δεξιὰν ὁδὸν τοῦ Κάλαντ πρὸς ὑποδείκνυται 550, θέσεως Ἀρπέλια, συναντῶσι τὴν δημοσίαν ὁδὸν Ἰωαννίνων—Ἡγουμενίτσας καὶ τὴν θέσιν Εἰκονισμὸν προχωροῦσι πρὸς ὑποδείκνυται 906—1038,60—1106 θέσεις Σιταριό, συμπεριλαμβανόμεναι τὸ χωρίον Ἐλαταρά, κατέρχεται πρὸς τὸ βαθὺ ρεῦμα Ἐλαταράς συμπεριλαμβανόμεναι τὰ χωρία Σαλονικὴ—Ἐλευθεροχώριον—Ἀγία Κυριακή, Πητοδοῖ—ὑποδείκνυται 1190 θέσεις Χαβός, ὑποδείκνυται 1363 θέσεις Κοιριά, ὑποδείκνυται 1615,57, θέσεις Ἀλυσσός, 1232,5 θέσεις Γουρνάρι,

ὑποδείκνυται 1301 θέσεις Πεζούλιο, ὑποδείκνυται 1157,70 θέσεις Καστανιά, ὑποδείκνυται 1285 θέσεις Σφενδόνα, ὑποδείκνυται 1553, 21 θέσεις Κακοσούλι, ὑποδείκνυται 1340 θέσεις Ἀλογομάνδρι, ὑποδείκνυται 1253, ὑποδείκνυται 1200,8 θέσεις Μούργκα, διὰ βάραις Κιάφας—μεσημβριναιτικῆς ταύτης μέχρις ἀριστερᾶς ὁχθῆς ποταμοῦ Ἀχέροντος. Πρὸς μεσημβρίαν: ἀριστερὰ ὁχθῇ Ἀχέροντος ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρω σημείου μέχρις ἐκβολῶν ἐνθα δεξιῶς Ἀρμουδιάς (Σπλάντζης

